

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi työllisyyslain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan työttömyyskorvauksia korotettavaksi, minkä lisäksi työllisyyslakiin ehdotetaan eräitä muita muutoksia.

Työttömyyskorvauksia ehdotetaan korotettaviksi maan yleisen ansiotason muutosta vastaavasti seitsemän prosenttia ja Sorsan kolmannen hallituksen ohjelman mukaisesti lisäksi neljä prosenttia korvausten reaaliarvon osittaiseksi palauttamiseksi. Reaalikorotuksella parannettaisiin erityisesti huoltovelvollisten työttömien asemaa. Päiväkorvaus nousisi huoltovelvollisella 51 markasta 58 markkaan ja yksinäisellä 36 markasta 40 markkaan. Huoltovelvollisen korvausta korotettaisiin jokaista huollettavaa lasta kohden 3 markalla nykyisen 2 markan sijasta.

Työllisyyslakia ehdotetaan myös muutettavaksi siten, että henkilö, joka on erehdyttänyt viranomaisen maksamaan työttömyyskorvausta, tuomittaisiin rikoslain petosta tai lievää petosta koskevien säännösten mukaan. Tällöin rangaistavuus koskisi vain tahallisia te-

koja. Samalla ehdotetaan rajoitettavaksi hallinnollisessa järjestyksessä tapahtuvaa perusteettomasti maksetun työttömyyskorvauksen takaisinperimistä vilpittömässä mielessä olleelta korvauksensaajalta. Korvausta ei perittäisi takaisin sinä aikana, jona työtön on työnhakijana työvoimatoimistossa ja jona hän on taloudellisen tuen tarpeessa. Lisäksi ehdotetaan, että myös työvoimapiirin toimisto voi asetuksella säädettävään määrään asti vapauttaa henkilön suorittamasta takaisin aiheuttomasti maksettua työttömyyskorvausta.

Työllisyyslakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi säännös työttömyyskorvausten ja eläkkeiden yhteensovittamisesta. Jos henkilö saa takautuvasti eläkettä tai elatusmaksua samalta ajalta, jolta hänelle oli maksettu työttömyyskorvausta, työvoimatoimikunta saisi periä tältä ajalta perusteettomasti maksetun työttömyyskorvauksen määrän noista tuloista.

Laki on tarkoitus saattaa voimaan 1 päivästä heinäkuuta 1982.

PERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne

1.1. Työttömyyskorvauksen määrä

Nykyinen työllisyyslaki tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 1972. Tuolloin lain 17 §:n 1 momentissa säädettiin korkeimmaksi korvauksen määräksi yksinäiselle henkilölle 15

markkaa 30 penniä ja perheelliselle 20 markkaa 30 penniä. Vuonna 1972 I neljänneksellä oli palkansaajien yleisen ansiotasoindeksin pisteluku 193. Nyt voimassa olevat vastaavat korvausmäärät ovat yksinäiselle henkilölle 36 markkaa ja huoltovelvolliselle 51 markkaa. Tämän lisäksi maksetaan huoltovelvolliselle henkilölle 2 markan suuruinen korotus päivässä

jokaista alle 18-vuotiasta huollettavaa lasta kohti. Nykyisiä korvausmääriä on sovellettu 1 päivästä heinäkuuta 1981. Palkansaajien yleinen ansiotasoindeksi (ennakkotieto) oli vuoden 1981 toisella neljänneksellä pisteluvussa 650, joten se on noussut vuoden 1972 ensimmäisen neljänneksen pistelukuun verrattuna noin 237 prosenttia. Jos vuoden 1972 jälkeen tapahtunut nousu olisi kokonaisuudessaan otettu huomioon työttömyyskorvauksen yksikkömäärissä, tulisi yksinäiselle henkilölle suoritettavan korvauksen enimmäismäärän olla 51,60 markkaa ja huoltovelvolliselle henkilölle suoritettavan korvauksen vastaavasti 68,40 markkaa I kalleusryhmässä. Tässä laskelmassa ei ole otettu huomioon huoltovelvolliselle henkilölle suoritettavaa lapsikorotusta. Myöskään huomioon ei ole otettu verotuksen vaikutusta, joten jälkeennejääneisyys ei ole aivan näin suuri nettoansioiden kehitykseen verrattuna.

1.2. Rangaistusta ja takaisinperintää koskevat säännökset

Työllisyyslain 27 §:n mukaan voidaan henkilö, joka vääriä tietoja antamalla tai salaamalla todellisen asianlaidan on saanut aikaan sen, että työttömyyskorvausta on suoritettu perusteettomasti, taikka joka muutoin on nostanut korvauksen oikeudettomasti, vaikka hänen kohtuudella olisi pitänyt se tietää, tuomita sakkoon, jollei teosta muualla laissa ole ankarampaa rangaistusta säädetty.

Periaatteessa kaikki työllisyyslain 27 §:ssä tarkoitetut rikkomukset on saatettava syytteeseen. Käytännössä työvoimaviranomaiset ovat kuitenkin saattaneet olla ryhtymättä toimenpiteisiin rikkoneen saattamiseksi syytteeseen. Käytäntö on perustunut siihen, että tulkinta- ja syyttäjäviranomaiset ovat monasti pitäneet ilmiannettuja rikkomuksia vähäpätöisinä. Lain mukaan työvoimaviranomaisella ei kuitenkaan ole tällaista harkintaoikeutta.

Perusteettomasti suoritettu työttömyyskorvaus voidaan työllisyyslain 27 a §:n (654/76) mukaan periä takaisin valtiolle siinä järjestyksessä kuin eräiden hallintoriita-asain oikeuspaikasta annetussa laissa (446/54) on säädetty. Koska säännöksessä ei määritellä perusteettoman edun takaisin perimättä jättämisen edellytyksiä, perimisen on oikeuskäytännössä katsottu estyvän, jos se vilpittömässä mielessä korvausta saaneen olot ja taloudellinen asema

huomioon otettuna olisi kohtuutonta. Kun kohtuusharkinta on suoritettava erikseen kussakin yksittäistapauksessa, riittävän täsmällisten perimishojjeiden antaminen on osoittautunut vaikeaksi. Niiden puuttuessa perimiskäytäntö eri työvoimapiireissä on muodostunut epäyhtenäiseksi.

Työvoimaministeriö voi kuitenkin perittävän määrän vähäisyydestä tai muusta erityisestä syystä vapauttaa henkilön suorittamasta takaisin perusteettomasti maksettua työttömyyskorvausta. Työvoimatoimikunnilla ja työvoimapiirien toimistoilla ei tuota oikeutta ole.

1.3. Työttömyyskorvauksen ja eläkkeen yhteensovittaminen

Työllisyyslaissa ei ole säännöksiä, jotka yhteensovittaisivat työttömyyskorvauksen ja samalta ajalta takautuvasti myönnetyn eläkkeen. Pällekkäistilanteissa työvoimapiirin toimisto kehottaa asianomaista tekemään takaisinperintäsopimuksen työvoimatoimiston kanssa. Samalla ilmoitetaan, että asia saatetaan lääninhallituksen käsiteltäväksi siinä tapauksessa ettei asianomainen vapaaehtoisesti suorita perittävää määrää. Yhteensovittamattomuudesta aiheutuu tarpeetonta byrokratiaa ja vaivaa myös korvauksen perusteettomasti saaneelle. Valtiontilintarkastajat ovat kertomuksessaan vuodelta 1979 todenneet muun muassa että "kansan- ja työeläkejärjestelmän sekä työttömyyskorvausjärjestelyjen yhteensovittaminen on toteutettava nykyistä selkeämmin ja oikeudenmukaisemmin siten, ettei ao. henkilölle aiheudu menetelystä taloudellista ja muuta haittaa usein pitkäksi venyvän eläkeprosessin yhteydessä".

2. Ehdotetut muutokset

2.1. Työttömyyskorvauksen määrä

Valtioneuvosto on voimassa olevan työllisyyslain 17 §:n 3 momentin nojalla vahvistanut 1 päivästä heinäkuuta 1981 lukien yksinäiselle maksettavan työttömyyskorvauksen 36 markaksi päivää kohti ja huoltovelvolliselle maksettavan korvauksen 51 markaksi päivää kohti. Lisäksi huoltovelvolliselle maksetaan 2 markkaa jokaista huollettavaa lasta kohti. Yleinen ansiotasoindeksi nousee ennakkotiedon mu-

kaan vuoden 1981 kolmannella neljänneksellä (657) vuoden 1982 toiselle neljännekselle 7 %. Tällä perusteella huoltovelvollisen päiväkorvausta olisi nostettava 55 markkaan ja yksinäisen 39 markkaan. Korvausten reaaliarvon osittaiseksi palauttamiseksi Sorsan kolmannen hallituksen ohjelman mukaisesti korvauksia esitetään lisäksi korotettavaksi 4 %:lla kiinnittäen erityistä huomiota huoltovelvollisten työttömien asemaan. Tämä ehdotetaan toteutettavaksi siten, että huoltovelvollisen lapsikorotusta nostetaan 2 markasta 3 markkaan ja päiväkorvausta korotetaan edellä sanotun lisäksi 3 markkaa, jolloin se olisi 58 markkaa ja yksinäisen päiväkorvausta korotetaan lisäksi 1 markalla, jolloin se olisi 40 markkaa I kalleusluokassa.

2.2. Rangaistusta ja takaisinperintää koskevat säännökset

Voimassa olevat säännökset eivät anna työvoimaviranomaisille oikeutta olla ilmoittamatta vähäpätöisiääkään työllisyyslakia vastaan tehtyjä rikollisia tekoja. Työvoimaviranomaisten, poliisin ja syyttäjien on nykyisin käsiteltävä myös sellaiset, lähinnä tuottamukselliset teot, jotka käytännössä johtavat syyttämättä tai tuomitsematta jättämiseen. Turhan työn välttämiseksi on aihetta muuttaa kriminalisointia niin, että se tulisi koskemaan vain tahallisia tekoja.

Työllisyyslain 27 § ehdotetaan muutettavaksi siten, että säännöksen tunnusmerkistö edellyttää hyötymistarkoituksessa tehtyä tahallista tekoa, johon syyllistynyt on tuomittava rangaistukseen petoksesta tai lievistä petoksesta niin kuin rikoslain 36 luvun 1 ja 1 a §:ssä on säädetty. Teon yritys rangaistaisiin vastaavasti petoksen tai lievän petoksen yrityksenä.

Vaikka on vaikea yleisesti määritellä, milloin on kohtuullista periä takaisin aiheettomasti maksettuja työttömyyskorvauksia, on perimistömiin ryhtyminen vilpittömässä mielessä olutta korvauksen saajaa vastaan ilmeisen kohtuutonta ja epäoikeudenmukaista aikana, jolloin hän varallisuusolojensa johdosta olisi oikeutettu työttömyyskorvauksen saantiin. Siksi on perusteltua pidättäytyä hallinnollisessa järjestyksessä tapahtuvasta edunpalautushakemuksen vireillepanosta työtöntä vastaan sinä aikana, jona hän on työvoimatoimistossa työttömänä työnhakijana ja jona hän on taloudellisen tuen tarpees-

sa. Vastaava järjestely on toteutettu huoltoapulaan 30 a §:ssä (275/70).

Lääninoikeus käsittelee täysijäsenisessä kokoonpanossa siellä vireillepannun edunpalautusta koskevan hakemuksasian. Sen päätökseen saadaan hakea muutosta korkeimmasta hallinto-oikeudesta. Näin ollen tällaisesta hallintoriita-asiasta valtiolle välillisesti koituvat kustannukset saattavat kohota moninkertaisiksi takaisin perittävään korvausmäärään nähden. Sen vuoksi on pidetty mahdollisena työllisyyslain 27 a §:n nojalla luopua enemmistä perimistöimistä vähäisten, käytännössä alle 200 markan määristen perusteettomasti maksettujen korvausten osalta, jos on ollut ilmeistä, etteivät ulosottoimet johtaisi tulokseen.

Vilpittömässä mielessä työttömyyskorvausta aiheettomasti saanut henkilö on katsottu voitavan hakemuksesta vapauttaa takaisinmaksuvelvollisuudesta korvauksen määrästä riippumatta, jos korvausten perimistä hänen taloudellinen asemansa ja olonsa huomioon ottaen olisi ilmeisen kohtuutonta.

Koska työttömyyskorvauksen perimistöimet ovat työvoimapiirien toimistojen tehtävänä, ne voivat myös parhaiten ennakoida toimien tuloksellisuuden. Kun lisäksi kohtuuskäytännön perustuva tarkoituksenmukaisuusharkinta sopii hyvin työvoimapiirien toimistojen tehtäväksi, olisi tarkoituksenmukaista, että ne voisivat perittävän määrän vähäisyyden tai muun erityisen syyn vuoksi asetuksella säädettävään määrään asti vapauttaa henkilön suorittamasta takaisin perusteettomasti maksettua työttömyyskorvausta. Työvoimaministeriö voisi myöntää vapautuksen tuota suuremmista määristä.

Työllisyyslain 27 a §:ään ehdotetaan otettavaksi säännös, jonka mukaan työvoimaviranomaisilla on oikeus pidättäytyä aiheettomasti maksetun työttömyyskorvauksen perimistöimien työtöntä vastaan sinä aikana, jolloin hänellä on oikeus saada työttömyyskorvausta tai hän on sitä vastaavan taloudellisen tuen tarpeessa. Perimistöimien piteistä pidättäytymisen sisältää sen, että mainittujen edellytysten vallitessa ei työllisyyslain 27 a §:n 1 momentin mukaista hakemusta panna vireille.

2.3. Työttömyyskorvauksen ja eläkkeen yhteensovittaminen

Huomattava osa työvoimapiirien toimistoisista vireillä olevista noin 3 200 takaisinperintää

tapauksista on sellaisia, joissa työttömyyskorvausta saanut on takautuvasti saanut samalta ajalta eläkettä. Kun ehdotettua yhteensovittamissäännöstä vastaavaa ei ole nykyisessä työllisyyslaissa, on korvauksen saajaa pitänyt kehottaa vapaaehtoisesti maksamaan korvaus takaisin perusteettomasti maksetulta ajalta. Jos saaja ei ole tähän suostunut on lääninhallitukselta pitänyt hakea täytäntöönpanokelpoinen päätös. Monimutkaisen menettelyn yksinkertaistamiseksi ja tarpeettoman byrokratian poistamiseksi ehdotetaan, että eläkkeen tai elatusmaksun maksajan olisi suoritettava perusteettomasti saatua työttömyyskorvausta vastaava osa suoraan työvoimatoimikunnalle tämän vaatimuksesta.

Vastaavan tapainen järjestely on toteutettu esimerkiksi sairausvakuutuslain 28 a § (505/71). Jos vakuutettu on saanut työkyvyttömyysajalta työttömyyskorvausta tai -avustusta, suoritetaan sanotun säännöksen mukaan samalta ajalta tuleva päiväraha maksetun korvauksen tai avustuksen määrään saakka asianomaiselle työvoimatoimikunnalle tai työttömyyskassalle. Huoltoapulain 34 §:n 1 momentissa (1/80) mukaan sosiaalilautakunnalla on oikeus periä ja nostaa huoltoapua saaneelle tulevasta eläkkeestä sosiaalilautakunnan kustannukset.

Ehdotettu 27 b § tarkoittaa kuittauksen järjestämistä eläketuloista eikä sen toteuttamista siten estä ulosottolain säännökset, jotka kieltävät ulosmittauksen eläkkeestä.

3. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Työllisyylain 17 §:n ehdotetusta muutoksesta aiheutuisi vuositasolla valtiolle noin 79,6 miljoonan markan lisämenot, josta 31,3 miljoonaa aiheutuu korvausten reaaliarvon parantamisesta ja 48,3 miljoonaa markkaa edellisen korotuksen jälkeen tapahtuvasta ansiotason kehityksestä.

Muista ehdotuksista ei aiheutuisi valtiolle lisäkustannuksia. Pikemminkin hallintotoimintojen järjeittämisellä vähennettäisiin hallintokustannuksia.

4. Asian valmistelu

Asia on valmisteltu virkamiestyönä työvoimaministeriössä.

5. Voimaantulo

Laki voidaan saattaa voimaan 1 päivästä heinäkuuta 1982.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi näin kuuluva lakiehdotus:

Laki

työllisyyslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 23 päivänä joulukuuta 1971 annetun työllisyyslain (946/71) 17 § 1 ja 2 momentti, 27 § ja 27 a §:n 2 momentti

sellaisena kuin niistä ovat 17 §:n 1 momentti 27 päivänä kesäkuuta 1980 annetussa laissa (495/80), 17 §:n 2 momentti 23 päivänä helmikuuta 1979 annetussa laissa (206/79) ja 27 a §:n 2 momentti 29 päivänä heinäkuuta 1976 annetussa laissa (654/76), sekä

lisätään 27 a §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa 29 päivänä heinäkuuta 1976 annetussa laissa, uusi 3 momentti ja lakiin uusi 27 b § seuraavasti:

17 §

Työttömyyskorvauksena suoritetaan voimassa olevan kuntien kalleusluokituksen mukaan päivää kohti:

	I kalleusluokassa	II kalleusluokassa
yksinäiselle henkilölle . . .	40,—	39,—
huoltovelvollisille	58,—	57,—

Huoltovelvollisen henkilön työttömyyskorvausta korotetaan kolmella markalla jokaista huollettavaa lasta kohden.

27 §

Joka hankkiakseen itselleen tai toiselle laitonta aineellista etua on vääriä tietoja antamalla tai todellisen asianlaidan salaamalla saanut aikaan sen, että työttömyyskorvausta on maksettu perusteettomasti, on tuomittava rangaistukseen petoksesta tai lievästä petoksesta niin kuin rikoslain 36 luvun 1 ja 1 a §:ssä on säädetty.

Yritys on rangaistava petoksen tai lievän petoksen yrityksenä.

27 a §

Edellä 1 momentissa tarkoitettua hakemusta ei panna vireille vilpittömässä mielessä olutta työtöntä vastaan sinä aikana, jolloin hän on työnvälityksessä työttömänä työnhakijana ja jolloin hän saa työttömyyskorvausta tai olisi siihen oikeutettu, jollei hän saisi valtakunnallisista työttömyyskassoista annetusssa laissa (125/34) tarkoitettua päiväavustusta. Hakemusta ei panna vireille myöskään sinä aikana, jolloin työttömyyskorvauspäätöksestä on valitus vireillä.

Työvoimapiirin toimisto voi perittävän raha-

määrän vähäisyyden takia vapauttaa henkilön suorittamasta takaisin valtiolle hänelle perusteettomasti maksettua työttömyyskorvausta. Muusta erityisestä syystä voi vapautuksen myöntää työvoimaministeriö ja asetuksesta säädettyään määrään saakka työvoimapiirin toimisto.

27 b §

Jos henkilö saa kansaneläkettä, työsuhteeseen tai muuhun palvelussuhteeseen perustuvaa eläkettä tai elatusmaksua, yrittäjätöimintään perustuvaa eläkettä, luopumiseläkettä tai sukupolvenvaihdoseläkettä takautuvasti samalta ajalta, jolta hänelle on maksettu työttömyyskorvausta, työvoimatoimikunta saa periä tältä ajalta perusteettomasti maksetun työttömyyskorvauksen määrän noista tuloista.

Jos työvoimatoimikunta on ilmoittanut 1 momentissa tarkoitettua eläkkeen tai elatusmaksun maksajalle, että eläkettä tai elatusmaksua ei saa suorittaa sen saajalle itselleen, suoritus voi tapahtua laillisin vaikutuksin vain työvoimatoimikunnalle.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 198 .

Tämän lain 27 §:ää, 27 a §:n 2 ja 3 momenttia ja 27 b §:ää noudatetaan niiden voimaantulon jälkeen ratkaistavissa tapauksissa.

Helsingissä 14 päivänä toukokuuta 1982

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Työvoimaministeri Jouko Kajanoja

Laki

työllisyylain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 23 päivänä joulukuuta 1971 annetun työllisyylain (946/71) 17 § 1 ja 2 momentti, 27 § ja 27 a §:n 2 momentti sellaisena kuin niistä ovat 17 §:n 1 momentti 27 päivänä kesäkuuta 1980 annetussa laissa (495/80), 17 §:n 2 momentti 23 päivänä helmikuuta 1979 annetussa laissa (206/79) ja 27 a §:n 2 momentti 29 päivänä heinäkuuta 1976 annetussa laissa (654/76), sekä lisätään 27 a §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa 29 päivänä heinäkuuta 1976 annetussa laissa, uusi 3 momentti ja lakiin uusi 27 b § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Työttömyyskorvauksena suoritetaan voimassa olevan kuntien kalleusluokituksen mukaan päivää kohti:

	I kalleus- luokassa	II ja III kalleus- luokassa
yksinäiselle henkilölle . . .	33,00	32,00
huoltovelvolliselle	46,00	45,00

(27. 6. 1980/495)

Huoltovelvollisen henkilön työttömyyskorvausta korotetaan kahdella markalla jokaista huollettavaa lasta kohden.

Ehdotus

17 §

Työttömyyskorvauksena suoritetaan voimassa olevan kuntien kalleusluokituksen mukaan päivää kohti:

	I kalleus- luokassa	II kalleus- luokassa
yksinäiselle henkilölle . . .	40,—	39,—
huoltovelvolliselle	58,—	57,—

Huoltovelvollisen henkilön työttömyyskorvausta korotetaan kolmella markalla jokaista huollettavaa lasta kohden.

27 §.

Joka väärä tietoja antamalla tai salaamalla todellisen asianlaidan on saanut aikaan sen, että työttömyyskorvausta on suoritettu perusteettomasti, taikka joka muutoin on nostanut korvauksen oikeudettomasti, vaikka hänen kohtuudella olisi pitänyt se tietää, voidaan tuomita sakkoon, jollei teosta muualla laissa ole ankarampaa rangaistusta säädetty.

27 §

Joka hankkiakseen itselleen tai toiselle laitonta aineellista etua on väärä tietoja antamalla tai todellisen asianlaidan salaamalla saanut aikaan sen, että työttömyyskorvausta on maksettu perusteettomasti, on tuomittava rangaistukseen petoksesta tai lievistä petoksesta niin kuin rikoslain 36 luvun 1 ja 1 a §:ssä on säädetty.

Yritys on rangaistava petoksen tai lievän petoksen yrityksenä.

27 a §

Työvoimaministeriö voi perittävän rahamäärän vähäisyydestä tai muusta erityisestä syystä vapauttaa henkilön suorittamasta takaisin valtiolle hänelle perusteettomasti maksettua työttömyyskorvausta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua hakemusta ei panna vireille vilpittömässä mielessä olutta työtöntä vastaan sinä aikana, jolloin hän on työnvälityksessä työttömänä työnhakijana ja jolloin hän saa työttömyyskorvausta tai olisi

siihen oikeutettu, jollei hän saisi valtakunnallisista työttömyyskassoista annetussa laissa (125/34) tarkoitettua päiväavustusta. Hakemusta ei panna vireille myöskään sinä aikana, jolloin työttömyyskorvauspäätöksestä on valitus vireillä.

Työvoimapiirin toimisto voi perittävän rahamäärän vähäisyyden takia vapauttaa henkilön suorittamasta takaisin valtiolle hänelle perusteettomasti maksettua työttömyyskorvausta. Muusta erityisestä syystä voi vapautuksen myöntää työvoimaministeriö ja asetuksesta säädettyään määrään saakka työvoimapiirin toimisto.

27 b §

Jos henkilö saa kansaneläkettä, työsuhteeseen tai muuhun palvelussuhteeseen perustuvaa eläkettä tai elatusmaksua, yrittäjätöimintään perustuvaa eläkettä, luopumiseläkettä tai sukupolvenvaihdoseläkettä takautuvasti samalta ajalta, jolta hänelle on maksettu työttömyyskorvausta, työvoimatoimikunta saa periä tältä ajalta perusteettomasti maksetun työttömyyskorvauksen määrän noista tuloista.

Jos työvoimatoimikunta on ilmoittanut 1 momentissa tarkoitetun eläkkeen tai elatusmaksun maksajalle, että eläkettä tai elatusmaksua ei saa suorittaa sen saajalle itselleen, suoritus voi tapahtua laillisin vaikutuksin vain työvoimatoimikunnalle.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 198 .

Tämän lain 27 §:ää, 27 a §:n 2 ja 3 momenttia ja 27 b §:ää noudatetaan niiden voimaantulon jälkeen ratkaistavissa tapauksissa.
